

De lacrimi însetat

Florin T. Roman

Beau lacrimi de zare senină,
de nori și de păsări în zbor,
beau lacrimi din cupa prea plină
a unui prea trist călător.

Beau lacrimi de doruri ucise,
de văduve, șonți și orfani,
de îngeri, de versuri nescrise,
de prieteni vechi, noi și dușmani.

Beau lacrimi aici, pe-o aripă
de vultur bolnav și nătâng,
cu stânci ce se scurg ev și clipă,
beau lacrimi, beau lacrimi și plâng.

Beau lacrimi de mame uitate,
beau lacrimi de cer, stea cu stea,
când plâns dintr-o mie de sate
apune pe inima mea.

Beau lacrimi de voi și de mine -
deși sunt amare îmi plac;
dureri au puterea s-aline;
beau lacrimi, beau lacrimi... și tac.

14 iunie 2010